

குல்யாணம்
இன்பம் கொடுப்பதா?
இன்பத்தை கேடுப்பதா?

கால்யாணம்

தின்பம் கொடுப்பதா? தின்பத்துத் தெடுப்பதா?

வல்லிக்கன்னள் எழுதியது

விலை 3 அண.

பதிப்பாளர் :

எம். சூரி,

14-ஏ, குப்பையர் தெரு,

சென்னை-1.

கலைபாரம் கலைநிலைகள்

கலைபாரம் கலையியீ—9

முதற்பதிப்பு—எப்ரல், 1950

வல்லிக்கண்ணன்

எழுதியவை

விடியுமா ? 1 0 0

ஓய்யாரி 0 8 0

அந்தை மகள் 0 4 0

முதற்குமரன் அச்சகம், சென்னை-1

கல்யாணம்

இனபம் கொடுப்பதா?

இனபத்தைக் கொடுப்பதா?

கல்யாணம் வாழ்வின் முக்கிய மலர்ச்சி. ஆனாலும் பெண்ணும் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஜோடி சேர்ந்து போக இனைக்கப்படும் சந்தர்ப்பம்.

ஒரு ஆனாக்கு ஒரு பெண். அவர்கள் வாழ்வு முழுதும் சேர்ந்து வாழுவதற்காக இனைத்து விடுவது மங்கல விழாவாகக் கருதப்படுகிறது. ஏன்?

வாழ்க்கைச் சந்தையிலே இந்தப் பெண்ணை இவன் தன் உரிமையாக, உடமையாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று விளம்பரப் படுத்துவதற்காகத் தான்.

பார்க்கப் போனால், கல்யாணம் என்பது ஆண் பெண் கூட்டு வியாபாரம் தான். அதன் விளம்பரமே கல்யாணச்சடங்குகள், ஊர்வலங்கள் எல்லாம். பெரிய பிலினஸ்மேன் பெரிய பெரிய விளம்பரங்கள் செய்கிறார்கள். சாதாரணப் பேர்வழி ‘விழும்பளர்’ முடிக்கிறார்கள். இந்த வியாபார நியதி கல்யாணத்துக்கும் ஏற்கும்.

‘அவள் அவனது உடமை. அவன் அவனஞக்குச் சொந்தம். ஏ கல்யாணமாகாதவர்களோ! பொது வாக எல்லோருமே அறிந்து கொள்ளுகின்றன. இனி அவன் மீதோ அவள் பேரிலோ விலை வீசாதீர்கள்! என்று எச்சரிப்பது தான் கல்யாண விழா, ஊர்வலம், எல்லாமே!

சமுதாய வளர்ச்சியோடு அவசியமாகி விட்ட தேவை இது என்று கொள்ளலாம்.

உலக ஆரம்பத்திலே ஆனும் பெண்ணும் இஷ்டப் போல் கூடி நிருந்திருக்கலாம் சிருஷ்டப் போக்கின் ஆண்கள் அதிகமாகவோ, பெண்கள் அதிகமாகவோ, ஆகிட நெருக்கடி விளைவிக்கும் போது, சில ஆண்களுக்கு மனைவியும், சில பெண்களுக்குப் புருஷங்களும் இல்லாமல் போயிருக்கும். வலிமையுள்ள ஆண்பல பெண்களைக் கவர்ந்து கொண்டு அடைத்து வைத்து அனுபவிப்பதும், அழகான பெண் ஒருத்தி பல ஆண்களை நாயகர்களாகப் பெறுவதும் சகஜமாக நிகழ்ந்திருக்கும். இதனால் பலமான ஆண்களுக்குப் பல பல மனைவிகளும், அழகான பெண்களுக்குப் பல புருஷர்களும், கூடைக்க வசதி யிருந்ததே தவிர-நோஞ்சான்கள், பலமற்றவர்கள், ஆன் துணையற்றவர்கள், பொருள் இல்லாதவர்கள் போன்ற ஆண்களுக்கும், அழகற்ற, பணமற்ற பெண்களுக்கும் துணைகிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்திருக்கும் என முகிப்பது சிரமம் அல்ல.

இதைத் தவிர்க்கவே, ஒவ்வொரு ஆனுக்கும் ஒவ்வொரு பெண்ணை மட்டுமே வாழ்க்கைத் துணைவியாக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் எப்படியும் ஒரு ஆண்துணை ஏற்படுத்தியாக வேணும் என்ற அவசியக் கட்டுப்பாடு—கல்யாணம்—அழுலுக்கு வந்தது என்று கொள்ளலாம். சமூக வளர்ச்சியின் அவசியம் கருதி எழுந்த ஏற்பாடு இது.

வலிமையும், பல மனைவிகளைக் காப்பாற்றும் வசதிகளும் பேற்றவர்கள் பல பெண்களைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற சலுகையும் இருந்து வந்திருக்கிறது. பெண்கள் குறைவாகவும் புருஷர்கள் அதிகமாகவும் உள்ள சமூகங்களில் ஒரு பெண்ணே பல புருஷர்களை மணந்து கொள்ளும் உரிமை இருக்கவே இருக்கிறது.

ஆகவே, சமூகம் என்கிற கண்டரோலர் ‘இந்தப் பெண் தான் உனக்கு. இந்த ஆண் கூடத் தான் கீ வாழு வேண்டும்’ என்று அவசியத்துக்கு ஏற்ப ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் ரோஷ் செய்து அளிக் கிற பெர்மிட் தான்—லெசன்ஸ் தான்—கல்யாணம் என்று கூறலாம். ஆனாலும், எப்பவுமே ‘பிளாக் மார்க்கெட் இலின்ஸஸ்’ சர்வ வல்லமை பொருந்திய தாக இருப்பதனாலே, கல்யாணப் பெர்மிட் பல முறை வெறும் பேச்சாகப் போய்விடுகிறது அவள் இஷ்டம் போல் கெட்டலீவசிலும், அவள் ஊர்ப் பெண்களிடம் விளையாடுவதிலும் ஈடு பட்டு விட முடிகிறது.

கல்யாணம் இன்பம் கொடுக்கும் சாதனம் என்பது மாறி இன்பத்தைக் கெடுத்து வாழ்வைச் சீரமிப்பதாகி விடுகிறது பெண்களில் பல ‘வாழு வெட்டி’ களையும் விபசாரிகளையும் சிருஷ்டத்து விடுகிறது. ஆண்களின் குணத்தையும் நலத்தையும் கெடுத்து விடுகிறது. இதனால் சமூதாய நலமே பாதகமடைஞ்சு வருகிறது.

இதன் காரணம் என்ன?

எவ்வளவோ!

மனப் பொருத்தமில்லை அதன் அடிப்படை உடற் பொருத்தம் சரியாக இல்லை அதனால் மனத் திலே இன்பம் பொருத்தவில்லை இருவரும் பின்னாலும் ஜிருர்கள். மனத்தின் மூலம் இன்பம் பெறுதவர் களின் மனம் வேறு ஜோடி தேடி இன்பம் நாடக்கவிக்கிறது.

இந்தத் திருப்தி யின்மை, பொருத்த மின்மை கள் முக்கிய காரணம் தான் எனினும் வாழ்விலே மாறுபாடு எழு இவையே தனி முகல் முழுக் காரணமாகிவிட முடியாது. மனத்தையும் சுற்றுச் சார்க்கும் பொறுத்திருக்கிறது மனம் இன்பமாக மாறுவதும், மங்குவதும்.

ஒரு பெண் இருக்கிறான் அவள் கணவன் அவளுக்கு ஏற்றவன். அழகன். ‘கலவி மதனைப் போலே குலங் முத்தம் தநகு’ இன்பயளித்து இன் பம் பெறுபவன். சில வருஷங்கள் இன்மையாகக் கழிக்கின்றன. அவள் பார்வையில் வேறொருவன் படுகிறன். காந்தமாகத் திகழ்கிறான். அவள் கால் கட்டட விரலையே பார்க்கும் பத்தனியாக இருப்ப தில்லை. சமயம் கிடைத்தால் அவனுடன் ஒடிப் போகவும் தயாராகிறான். ஏன்?

பனதுக்கு உகந்த அழகிய பெண்ணை காத வித்து கல்யாணம் செய்து வாழ்விலே சொர்க்க இன்மை கண்டு வரும் ஆண் திடீரென வேறு மலர் மீது தாவும் வண்டாகிறான். தொழிற் காரியைத் தேடித் திரிகிறான். மனைவியிடமும் அன்பாக இருக்கிறான். அது ஏன்?

காதவித்துத் தம்பதிகளான ஜோடி மனம் பினங்கிப் பிரிந்து இஷ்டம் போல் அலைவதும் சகஜ்மாக இருக்கிறது நாட்டிலே. ஏன்?

எங்கோ இருந்த அவளையும் எப்படி யெப் படியோ வாழ்கிற அவனையும் பெற்றோர்கள் சேர்த்து வைக்க, அறிமுகமற்ற அந்தப்பெண்ணும் ஆனும் ஒன்றுபட்டுச் சமுகமாக வாழ்வுப்பாதை யில் வெற்றிகரமாக முன்னேறுகிறார்கள். இப்படி இன்ப வாழ்வு வாழும் பரையும் காணமுடிகிறது. இது எப்படி சாத்திய மாயிற்று?

இவையும் இவை போன்ற எண்ணிலாப் பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன ஆராயத்துணிகிறவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக்கு உரிய சுவையான விழயங்கள் தான் இவை. இவற்றின் அடிப்படை, மனோகத்துவம், சேக்ஸ் ஈடுபாடு, மனித குணப் பண்பாடுகள் ஆகியவைதான்.

வாழ்வுக் கொடியிலே பருவத் தென்றலின் வருடுதலால் இன்ப மணம் நிகழ்கிறது.

அதற்கு முன்பு வரை ஆண் கண்டபடிகளாவுகள் கண்டு வந்திருப்பான். பெண்ணும் ‘எப்போ வருவானே?’ என்று ஏங்கித் தவித்திருப்பாள்.

தனக்கு வரப்போகும் மணமகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஆண்மனம் தானுகவே கோட்டை கட்டுகிறது. தனக்கு வசீகரமாகத் தோன்றும் சினிமா கட்சத்திரம் போல் இருக்கலாம்; ரயிலிலோ பஸ்லிலோ, வீதியிலோ, பள்ளிக்கூடத்திலோ, வேறோர் கல்யாண வீட்டிலோ—எங்கோ எப்பொழுதோ கண்ட எவளாவது ஒரு பெண்ணை மாதிரி இருக்க வேண்டும் தனக்கு வரும்வாழ்க்கைத் துணைவி என்று இளம் உள்ளம் நினைக்கிறது. எதிர் வீட்டுப் பெண் மீதும் பக்கத்துவீட்டுப் பாவை மீதும் பார்வையும் ஆசையும் பாய்கிறது. இவ்விதம் பெண் ஜீப் பார்ப்பது சிரிப்பது, கண்ணடிப்பது, கேவி பேசுவது, லீலாகாடத் துணிவது எல்லாம் சிறு பிள்ளை விளையாட்டுகளாக ஒதுக்கப்பட்டு விடுகின்றன கல்யாணம் என்கிற தடையினால்—தார்மீகக் கட்டுப்பாட்டினால்.

பெண்ணும் அப்படித்தான். தனக்குத்தெரிந்த அழகன் எவ்னையாவது போல, தன் மனம் தொட்ட சினிமா நடிகள்போல், தனது உறவினன் ஒருவன் போல், தனக்கு வாய்க்கும் மணங்கள் அழகனும், தன் மீதே பூரண அன்பும் செலுத்துகிறவனும் தன்னை இன்புறுத்துபவனும், தனது வாழ்வில் மகிழ்வு மணம் என்றும் திகழச் செய்கிறவனும், தன் ஆசைகளை அன்புடன் நிறைவேற்றுபவனுக இருக்க வேண்டும் எனக் கணவு காண்கிறான். அத்தகைய அன்பன் வரவுக்காகப் பெருமுச் செறிந்து காத் திருக்கிறான்.

ஆண்கள் நண்பர்களோடு தங்களுக்கு வரும் மனைவி எப்படி யிருப்பாள், எப்படி யிருக்கவேண்டும் என்று பேசி மகிழ்ச்சிரூப்கள். மனமானதும் முதன் முதலில் மகைஞியிடன் எவ்விதம் பேசிப் பழகுவது என்று மனத்திரயில் ஒத்திகை பண்ணிக் கொள் கிறார்கள். ஆனால், அநேகமாக அவர்கள் ஆசை அணித்தையும் தகர்த்தேறிவதாகவே அமைகிறது கன்யாணம்.

கன்னியார் ஒத்த வயதுக் குமரிகளாகக் கூடினால் வாலிபர்களைப் பற்றியும், தங்கள் தோழியர்களின் மன வாழ்வு பற்றியும் பேசி, தங்களுக்குள் கேவி செய்து, மன அரிப்பை வளர்த்து வந்தாலும், கல்யாணம் அவர்கள் ஆசையில் மண்ணைப் போட்டு விடுகிறது.

எங்கோ இருந்த ஒருவளையும், எங்கோ இருக்கிற ஒருத்தியையும் வாழ்வு முழுதும் ஒன்று பட்டி, வாழ்க்கை நடத்தி, இஷ்டம் போல் உழன்று, சந்தர்ப்பத் தொல்லைகள்'—தவிர்க்க முடியாத விபத்து கள்—என்று என்னும்படியாகப் பிறக்கும் குழந்தை களை வளர்த்து, குழிம்பம் பெருக்கி, அவற்றின் பாதுகாப்புக்கு பொருள்தேட அலைந்து, கவலை வளர்த்து அதனால் அமைதி குலிலத்து, மனே திருப்தி இழந்து, தங்கள் வாழ்வையும் வேறு பலர் வாழ்வையும் சீரழித்து, மன்னுகும்படி செய்கிற 'குறளி வித்தை' தான் கல்யாணம்—இன்றைய நிலையிலே!

ஆதவின், அவன் என்ன தான் மன்மதனாக, அர்ஜூன ரசனை வளர்த்து அலைந்தவனுக இருந்தாலும், அவள் ரதியாகவும், காமக் கலைவாணியாகவும் இருந்தாலும் கல்யாணம் நெருக்கடியான பரிட்சையாகத் தான் அமைகிறது. அகனிப் பரிட்சையான அது சிலரை புடியிட்ட தங்கமாசகுகிறது. பலருக்கு வாழ்வைக் கறுக்கும் னிடைப் பரிட்சையாகிவிடுகிறது.

பெரியோர்களால் ஜோடி சேர்த்து விடப்படும் அவனும் அவனும் புதுமோகத்திலே, இளமைத் துடிப்பிலே, சிறு பிராயவினையாட்டுத் தவிப்பிலே, பருவத்தின் இன்பக் கிணகிளப்பிலே மயங்கி, தங்களை மறந்து, சூழ்நிலை மறந்து, உலகையே மறந்து —தாங்களே உலகம், வாழ்வு மிக இனிமையானது என மயங்கி—இன்ப மைனுக்களாகத் திரியலாம். பிறகு மோகம் தீர்ந்து விழிப்புற்று நோக்கும்போது பரஸ்பரம் அலுப்பும் வெறுப்பும் அதனால் கசப்புமே ஏற்படுகின்றன. இந்த மோகம் கலைந்த விழிப்பும் நெருக்கடியும் சில தம்பதிகளுக்கு பல வருஷங்கள் கழித்து ஏற்படலாம். பலருக்கு பலமாதங்களிலேயே நிகழலாம். சிலருக்கு சில தினங்களிலும், சிலருக்கு ‘முதல் இரவு’ முடிந்த மறுநாளிலும் கூட ஏற்பட்டு விடலாம். எப்படியும் இந்த நெருக்கடி பிறக்கவே செய்கிறது.

இதன் பயனாக மேல் நாடுகளில் விவாக ரத்துக்கள் பெருத்து வருகின்றன. கீழ்த்திசை நாடுகளில் குடும்பச் சிறைவும், ‘தள்ளிவைத்தல்’ வாழாவெட்டியாகுதல் முகவியனவும் மலிக்கெண்ணான விவாக ரத்து உரிமை இப்போது சட்டமானி விட்டதால், இங்கும் இனி ரத்து வழக்குகள் அதிகமாகும் என்பதில் ஐயம் கிடையாது. இந் நிலை காரணமாக, மறைஞக விபசாரம் வளர்கிறது. ‘ஹிஸ்டரியா’ நோடும், வேறு பயங்கர வியாதிகளும் தற்கொலைகளும் பல்கிவருகின்றன.

ஆனாலும், பெண்ணும் மரப்பாச்சிகளோ, செல்லாயிட் பொம்மைகளோ அல்ல—சும்மா விளையாட்டுப் போக்கில், சிறு பிள்ளைத்தனமாக, ஒன்று சேர்த்து தனி அறைகளில் தள்ளிவிடவும், பின் வாழ்வு பூரவும் ஒன்றுக் வாழும்படி நிர்ப்பங்கப்படுத்தப்படவும்.

ஆனால் நடைமுறை அப்படித் தானிருக்கிறது. சிறுபிள்ளைகள் மரப்பாச்சியையும் ஸலவுலாயிட் பொம்மையையும் இகீணப்பது போல—களி மன் உருவையும் ரப்பர் போம்மையையும் சேர்த்து வைப்பது போலவே—யுவதுக்கும் யுவதிக்கும் தங்கள் மனம் போன போக்கில் கல்யாணம் முடித்து வைக்கிறார்கள் பெரியவர்கள். அவர்கள் நோக்கம் வேருக இருக்கிறது. அதனால் மனித வாழ்வை, சமூதாய கல்லீ, உயிர்க்குல வளர்ச்சியையே நாசமடிக்கிறார்கள்.

இன்றைய கிலையிலே கல்யாணம் இன்பலோகத் தின் ஆசாரவாசஸாக இல்லை. ஆனந்தப் பூங்காவி துள் செல்ல அனுமதிக்கும் இன்பாச்சிட்டாக இல்லை. ஆனால், தயரப் பள்ளத்திலே தலைகுப்புறப் பிடித்துத் தள்ளுவதாக உள்ளது. மேலே பசுமை போர்த்து உள்ளே பயங்கரப் பாழ்மை பதுக்கி மேலே பகட்டாகச் சிரிக்கும் பேழ்வாய் போல் இருக்கிறது இதனால் ஆனும் பெண்ணும் இஷ்டம் போல் திரிய வகை செய்யும் பாஸ் போர்ட்டாக மினிர்கிறது கல்யாணம்.

ஆயினும், இம் மாதிரிக் கல்யாணங்களில் கூட, தப்பித் தவறி இன்பம் கிட்டி விடுகிறது. எத்தனையோ ஜோடிகள் இன்ப வாழ்வு காணவும் முடிகிறது. அவன் யாரோ, அவள் யாரோ என்று ‘ஆராரோ ஆரிராரோ’ பாட வேண்டிய தன்மை மேலே சுந்திக்கும் இருவரும் சமூகமாக, மனோகரமாக வாழ முடிகிற தென்றுல் அதற்கு மனநிறைவு தான் காரணம். இவர்களது மனநிறைவு வாழ்வில் குறுக்கிடும் மேஜுபள்ளங்களைச் சமன் செய்து விடுகிறது. சிறு குழந்தைகளை கவனிக்கத் துண்டுவதில்லை. பெருந்தவறுகளை பெரிது படுத்த விடுவதுமில்லை. மறந்து, மன்னிக்கும் மனப்பண்பை வளர்க்கிறது குண விறைவு.

மணவாழ்க்கை கேவலம் வெறும் ஜோடி சேரும் பொம்மலாட்டம் அல்ல காமக்களி யாடல்களுக்கு மட்டுமே உரிய லீலை யல்ல. குற்றப்பத்திரிகை வாசிக்க அமையும் நீதி மன்றமல்ல. ஸ்டன்டுகளுக்கும் வக்கிர வேடிக்கைகளுக்கும் திறப்பு விழாச் செய்யும் சர்க்கள் அல்ல. பய்மாத்தும் பசப்புதலும் ஏய்த்தலும் ஏமாற்றும் நிறைந்த சினிமா அல்ல.

இந்த ரகமான பல்வேறு பண்புகளின் சாயை படிந்திருக்கலாம். என்றாலும் அவனும் அவளும் இன்பமாக மனே அமைதியுடன் வாழ வேண்டுமானால், ஒரு கோணத்தை மட்டும் கண்டு அழுத்த மாக நின்று புழுங்கிப் பொறுமுதல் கூடாது. சில சமயங்களில் ‘கண்டும் காணுதது போல்’ போக வேண்டிய அவசியம் ஏழும். பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுக்கும் தாராளமும் வேண்டும்.

கணவன் அறிவு, உணர்ச்சி, சிந்தனை இவற்றின் தொகுப்பு. மனைஷி உணர்ச்சிகளின் உயரிர்ப்பு. இவ்விருவர் வாழ்விலும் மனம் எனகிற தத்துவம் எவ்வளவோ சித்து விளையாடல்கள் புரிகிற மாயா ஜூலம். குறைகளை மறந்து நிறைவூக்களை வளர்க்குப் பண்பை அளிக்கக் கூடியது களங்கமிலா அன்தான்.

பெரியவர்களாகப் பார்த்து ஜோடி சேர்த்து விடுகிற கல்யாணம் மட்டுமே படுமோசமாகி விடுகிறது என்று குறை கூற முடியாது.

கண்டதும் காதல், காணுமலே காதல், கேட்டதும் காதல், கேளாமலே காதல், கார்டு கவர் மூலம் காதல், தந்திக் காதல், டெவிபோன் காதல், போட்டோக் காதல்—இன்னும் எத்தனை எத்தனை

ரகமான காதல்கள் உண்டோ, அவற்றின்படி நடக்கிற கல்யாணங்கள் கூட சிரந்தர இனிமை பயப்பதாக இல்லை.

காதல் என்பது காமத்தின் மேல்பூச்சு. காமம் என்கிற தேக இச்சையின், சகை அரிப்பின் ஆஸ்சுக்குக் கலையான பெயர் தான் காதல். அது தெய்வீகம், புனிதம், அமரத்துவமானது என்பதெல்லாம் சுத்த ஹம்பக், வீண் பேத் கல்.

இத்தகைய மயக்க நிலையிலே திகழும் கல்யாணங்கள் அரிப்பு தீர்ந்து போதை தெளிக்கதும், மனப் சீணக்கில் இறங்கி, மூறிக்கு போகின்றன. இதனால் தான் விவாகரத்துகள் அகிகமாகின்றன.

நம் நாட்டில் அவனும் அவளும் பிணைக்கப் பட்டால் என்றும் இணைக்கே போக வேண்டும் என்ற தார்மீகச் சட்டம் கல்யாணத்தின் மூலம் வலியுறுத்தப் படுவதால், மனப் பிணக்கு ஏற்பட்டாலும் குடும்பத்திலே ‘கொண்டு செலுத்த’ வேண்டிய நிலை நீடிக்கிறது. சில குடும்பங்களில் புருஷனும் மனினவியும் நாயும் பூணையுமாக வாழ்வதும் இங் நெருக்கடியினால் தான்!

விவாக ரத்து உரிமை வேண்டியது தான். ஆனால், அமெரிக்கா (ஹாவிவுட்) அனுஷ்டான முறை வேண்டாம். அது தனி மனித வாழ்வை சீர்க்கேட்டையச் செய்கிறது. சமூக வாழ்வில் மனி தத்தனம் மேலும் மேலும் கெட்டு, குடும்ப வாழ்வுட்டிச் சுவராய் போகும்படி செய்கிறது

தாம்பத்ய வாழ்வு இன்பமானதாக விளங்க, மனதை மட்டும் திருப்பதிப் படுத்தினாலும் போதாது. உடல் திருப்பியை மட்டுமே முக்கியமானதாகக் கருதினாலும் சரிப்படாது. அவனும் அவளும் ஒத்தபண்டினராக அமைய வேண்டும்.

பொதுவில் ஆப்படி அமைவதில்லை யென்றால், ‘பெண்பார்க்கும்’—‘மாப்பிள்ளை தேடும்’ பெரியவர் கள் செய்கிற தவறுதான் காரணம். சில சமூகங்களில் ‘பெண் பார்த்தல்’ என்ற வழக்கம் வெறும் கேவிக் கூத்தாகவும் கண்துடைப்பு ஆகவும் உள்ளது. பல இனத்தார்களிடையே இந் நாடகம் இல்லவே இல்லை.

இளைஞின் விருப்பங்களை, அவனது மனப் பரிபக்குவங்களை, உடல்—குண—நலங்களை ஆராயாமலே எவளையாவது பிடித்து கல்யாணம் செய்து வைப்பது, பெண்ணின் தன்மைகளையும் தவறுகளையும் ஆசைகளையும் உணராமல் பண்த்துக்கும் படாடோபத்துக்கும் அந்தஸ்துக்குமென்று எவனுக்காவது மனம் செய்வதும் வாழ்வைப் பாழிடிக்க உதவும் கொடி யேற்று விழா தான்.

யுவனும் யுவதியுமாகப் பார்த்து, தாங்களே முடிவு பண்ணிக்கொள்வது கூட விபரீதங்களில் முடிவது உண்டு. ‘நான் உனைமறவேன்.....நான் உனைப்பிரியேன். நாம் கல்யாணம் செய்து கொள்வோம்’ என்று சத்தியம் செய்து தனியாகக் கூடி இன்புற்றுப் பின் அவள் வயிற்றிலே பாரம் ஏறி யதும் அவளைத் தெருவிலே திண்டாட விட்டு விட்டு அவன் ஒடிவிடுகிற கயவாளித்தனங்களாகவே மலர்கின்றன இவ்விதத் தொடர்புகள். இதனால் குழங்கைகளை கொலைகளும், தற்கொலைச் சாவுகளும் பெருகி வருகின்றன.

பலவகைகளையும் யோசிக்கும்போது, பெரியவர்கள் தம் பொறுப்பை உணர்ந்து, சகலவற்றையும் ஆராய்ந்து தேர்ந்து நடத்தி வைத்து அவசியமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாக்கி வாழ்வு வகுத்துக் கொடுக்கும் கல்யாண முறையே நல்லது என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இம்முறை அவனுக்கும்

அவனுக்கும் பொறுப்பு உணர்ச்சியையும் இலைப் பையும் உண்டாக்குகிறது. அவனும் அவனும் ஒரு வரை ஒருவர் கன்கு அறிந்து கொண்டு, பரஸ்பரம் மகிழ்வு பெறும் தன்மையில் வாழ்க்கு, சுயகலத்தைச் சிற்கு அகற்றி, மன நிறைவுடன் காலம் தள்ளும் போது, வாழ்வில் இன்பம் கிட்ட இடமேற்படுகிறது. பழகப் பழக முதிரும் நட்புபோல இவர்களும் வாழ்வில் நல்ல துணைவர்களாக அன்போடுவாழ முடியும்.

ஆமாம், வாழமுடியும் என்பது சரிதான். ஆனால், வாழ்க்கை இப்படி இருக்கிறதா என்ற கேள்வி எழவே செய்யும்.

கல்யாணம் வாழ்வுப் பிரச்னை, ஆனும் பெண் னும் இன்பமாக வாழுச் செய்து கொள்கிற ஒப்பங்கம் என்பதை மறந்து, வெறும் கேவிக் கூத்தாகவும், சிறுபிள்ளை விளையாட்டுப் போடவும் மாறியுள்ள திலையிலே, உண்மையான அன்பும் ஆர்வமும் அற்ற வர்கள் நீதித்த நட்புடன் நற்றுணைவர்களாக வாழ வது எப்படி? அவர்கள் அவ்விதம் வாழ முடியும் என்று எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும்?

சில சமயங்களில், கல்யாண தர்மப்படி கண வன் மனைவியாகி விட்டவர்களிடையே சிலவும் தாம் பத்ய உறவை விட கல்யாணம் செய்து கொள்ளா மலே இஷ்டம்போல் சேர்ந்து வாழ்கிறவர்களின் 'வைப்பு' உறவிலே, ஆண் பெண்ணிருவரிடமும் ஆழ்ந்த உறவும் தூய அன்பும் மினிர்வதை வாழ்வில் காண முடிகிறது.

அன்புக் கொடி தழுவாத மனவாழ்வை விட, அன்பு துளிர்த்து மலர்ச்சியுற்று விகசிக்கிற கூட்டு வாழ்வு எவ்வளவோ சிறந்தது. ஆனும் பெண்னும் ஜோடி சேர்வதிலே—சேர்த்து விடப் படுவதிலே— முதலிலையே எல்லாவித நோக்கிலும் ஆராய்ந்து

இன்னத்திருந்தால் உண்மை அன்பு பூத்து வாழ்வ மனமுள்ளதாக இடம் உண்டு.

இன்று கல்யாணம் வாழ்க்கை நலனை பாதிக்க வாய்த்த திட்டமாக மாறிவிட்டது போலவே, நல்ல துக்காக அமைந்த கட்டுப்பாடுகள் பலவற்றுடனும் அராவசியமான தர்ம சியாயங்கள் பல ப்பல சேர்ந்து அனைத்தையும் மோச நாச விதிகளாக மாற்றி விட்டன.

‘கல்யாணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிரு-பார்த்துக் கேட்டு தீர்க்கமாக யோசித்துத்தான் முடித்து வைக்க வேணும்’ என்ற பேச்சுக்குக் குறை வில்லை. ஆனால் நடப்பது நேர்மாருகத் தான்.

குறைபாடுகளை கவனியாமல் ‘எல்லாம் பழகப் பழகச் சரியாகி விடும்’ என்று அலட்சியம் செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் மனித வாழ்வு தேடிச்சோறு நிதம் தின்று, பின் கூடிப்பேசி மகிழ்ந்து உறங்கி, ‘பிள்ளையோ பிள்ளை’ என்று பெற்றுத்தள்ளி உழு லும் பரிதாபகரமான வேதனை வாழ்வாகவே போய் விட்டது. பெரும்பாலோர் மனித மிருகங்களாகத் தான் வாழ்கிறார்களே தவிர, நல்ல மானிடராக வாழவில்லை.

மனிதர்களாக வாழ்டும் மக்கள்; மனித சமூ தாயம் உயர் நிலை எய்தட்டும் என்று விரும்புகிற சிந்தனையாளர்கள், முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக் கட்டடையான சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், தார்மீக முறைகள் எல்லாமே அழிக்கப்பட வேண்டும்; புதிய தோர் சமூதாயமுறை பூக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதில் தவறில்லை.

மனிதகுல வாழ்வு மாண்புற, சமுதாய வாழ்க்கை சிறப்புற, தனிமனித வாழ்வு கலம் பெற, வாழ்வின் முக்கிய பிரச்சினையான கல்யாணமும் கல்யாண முறைகளும் சரியான முறையிலே அமைக்கப்படுதல் அவசியம்.

கல்யாணம் வாழ்வின் இனிமையைக் கெடுப்ப தாக இருக்கக் கூடாது. வாழ்விலே இன்பழும் மணமும் வளமும் நல்குவதாக அமையவேண்டும். இளைஞர்களும் பெரியவர்களும் அதற்கு ஆஜன வற்றை கவனிக்க வேண்டும்.

வல்லிக்கண்ணன்

எழுதியவை:

விவராத்து அவசியம்தானு? ... ஏ. 0-3-0

கல்யாணத்துக்குப் பிறகு காதல்
புரியலாமா? ... „ 0-3-0

நல்ல மனையை அடைவது
எப்படி? ... „ „ „ 0-3-0

கல்யாணம் இன்பம் கொடுப்பதா?
இன்பத்தைக் கெடுப்பதா? „ „ „ 0-3-0

விற்பனைக் கழிவு 25%-அனுப்பும் சேலவு இனும்

பிரசுரம்:

எம். சூரி

14-ஏ, குப்பையார் தெரு, சென்னை-1.